

Červená čepice

Václav Neckář

Potkal jsem na rohu
šedivý ulice
blankytnou oblohu
v krajině skořice.

Co popsat nemohu,
to byla čepice,
červená jak vlčí mák.

Střílel jsem na slony,
na bílou opici,
na růže, na pany,
na turka v krabici,
pak jsem chtěl tři rány
na její čepici mít.

Řekla mi, nelžete,
zkuste to na špičku
a jestli nechcete,
já to mám v malíčku,
zítra si můžete
lekci při měsíčku vzít.

Těšínská jablíčka
bývají kyselá,
červená čepice
pojednou zmizela.

Kde byla z večera
střelnice veselá,
zůstal jsem docela sám.

Střílel jsem na slony...

Řekla mi, nelžete...

Svět jsem už prochodil,
města a vesnice,
nikde však nebyla
ta pravá čepice.

Červených byly snad
stovky a tisíce,
nikde ta, kterou mám rád.

Nestřílím na slony,
na bílou opici,
na růže, na pany,
na turka v krabici,
chtěl bych jen tři rány
na její čepici mít.

Vždyť řekla: nelžete,
zkuste to na špičku,
a jestli nechcete,
já to mám v malíčku,
zítra si můžete

lekci při měsíčku vzít.